And do we not derive it - ולאו מקל וחומר משקין הבאין מחמת משקין ומה משקין מקל וחומר קאתי ומה משקין; and what if by משקין which come from a כלי

OVERVIEW

עמרא גמדע stated that even though we cannot derive through a משקין (ראשון) משקין אוויר שאויר from a שרץ, cannot be מטמא כלים, nevertheless since the תורה does not state explicitly that a שרץ can be מטמא, but rather we derive it through a שרץ, that since a (כלי (ראשון) which became אמש from a שרץ can be משקין מטמא אוויר, so certainly the שרץ (אב הטומאה) משקין שנטמא (and make it a משקין שנטמא בכלי (שנטמא משרץ) and therefore since we derive שהין שנטמא משרץ) from (שנטמא משרץ), and therefore since we derive משקין שנטמא משרץ), דיו לבא מן הדין להיות כנדון שנטמאו מכלי מטמא משקין שנטמאו מכלי (which are derived from משקין שנטמאו מוספות שנטמאו מוספות בעלי מוספות מוספות מוספות מוספות שנטמאו מוספות שנטמאו מוספות שנטמאו מוספות מוספות מוספות מוספות מוספות מוספות שנווציון מוספות שנווציון שנטמאו שנווציון שנטמאו מוספות מוספות

-----

asks: תוספות

ואם תאמר נילף מקל וחומר דאוכל² -

And if you will say; let us derive that שרץ is מטמא משקין, through a אוכל from אוכל האוכל הבא מחמת שרץ מטמא משקין $^{\epsilon}$ שרץ גופיה לא כל שכן ומה אוכל הבא מחמת שרץ מטמא משקין

And if מטמא משקין which became אמט through a שרץ can be מטמא, so certainly the שרץ itself can be מטמא משקין -

והשתא נימא דבין משקין ובין אוכל מטמא כלי⁴ -

And now that we derive שרץ מטמא אוכל from אוכל, let us say that both (ראשון) משקין and משקין מטמא are מטמא a.

מוספות answers:

_

 $^{^2}$ We need not derive that שרץ מטמא שרץ from שרץ משמא משקין (where we have the issue of דיו (where we have the issue of שרץ שרטמא from being מטמא כלים [see 'Overview]), we can derive it from אוכל and maintain that both משקה משקה כמים במים משקה.

³ The פסוק states (ויקרא [שמיני] יאָלח) that פסוק אוכל (ויקרא הַנְּבְלְחָם עֻלְיו טָמֵא הּוּא לָכֶם אוֹנְרֶע וְנָפַל מִנְּבְלְחָם עַל זָרַע וְנָפַל מִנְּבְלְחָם states (ויקרא (מנבלתם) that ויקרא (מנבלתם) is מקבל טומאה from the (מנבלתם). The ממא הוא concludes ממא הוא from which we exclude that אינו עושה טומאה another מומא משקין (it cannot be מטמא משקין; why not?!).

⁴ There is no explicit אוכל ומשקה אוכל cannot be מטמא כלים. Therefore if we derive טומאת משקה ע"י שרץ from נומאת אוכל ע"י שרץ אוכל ע"י שרץ. the able to be מטמא מטמא אוכל ע"י שרץ.

מקל וחומר דמשקין הבאין מחמת כלי שמטמא אוכל ואין מטמא כלי⁶ -

even an (טמא which became טמא through a שרץ; we derive this -

Through a ק"ין from משקין מחמת כלי, which can be משקין משקין, which can be מטמא אוכל but is not מטמא, so therefore -

אוכל הבא מחמת שרץ שאין מטמא אוכל [מהוא טמא]⁷ אינו דין שלא יטמא כלי: אוכל הבא מחמת שרץ שאין הבא מחמת כלי for it) cannot be משקין הבא מחמת כלי we derive that from הוא נמא מממא אוכל.

SUMMARY

אוכל cannot be מטמא, through a ק"ו from משקין מחמת משקין, and therefore (אוכל, and) מטמא כלים cannot be מטמא כלים.

THINKING IT OVER

תוספות states that משקין, מהמת הבא אוכל is 'weaker' than משקין הבאין מחמת שרץ, for משקין הבאין מחמת כלי cannot be מטמא אוכל הבא מחמת שרץ אוכל הבא מחמת שרץ מטמא אוכל להבא מטמא אוכל הבא מחמת ליוצא בה אוכל הבא מומאה כיוצא בה אין עושה טומאה כיוצא בה that אין עושה טומאה כיוצא בה However previously ^{9} ווספות יונא בה in order to utilize it in a ק"ו, and here תוספות does utilize this ק"ו ^{10}

APPENDIX

There are two ק"ו; one (which תוספות rejects) is, if אוכל which can be the source of משקין for משקין is not משקה (since משקה כיוצא בה אוכל), so certainly משקה (which derives its עומאה הוכל cannot be תוספות. מטמא אוכל rejects this ק"ו, saying that אוכל מטמא אוכל is not אין אוכל מטמא אוכל, but merely a 'technicality'.

The second ק"ו (which תוספות accepts) is if משקין הבאין מחמת לייט which is 'strong' (for it is מטמא אוכל), cannot be אוכל אוכל, so אוכל which is weak (for it cannot be מטמא אוכל) surely cannot be מטמא כלים.

The question is why does not תוספות reject the second ק"ו as well, since אין אוכל

 $^{^{5}}$ Once we know that אוכל cannot be מטמא then even if we derive משקין הבא from אוכל it cannot be אוכל הבא מחמת סטמא on account of .

 $^{^6}$ Since a משקה cannot be מטמא מילי the same applies to (ראשון which became מא from a כלי.

⁷ See footnote # 3. See 'Thinking it over'.

⁸ See footnote # 7.

⁹ יה,א תוד"ה ומה, [TIE see text by footnote # 3].

 $^{^{10}}$ See מהרש"א בתו' ד"ה ומה בא"ד. See 'Appendix'.

מטמא אוכל is not a קולא but a 'technicality'.

The מהרש"א answers that in the first תוספות (which תוספות rejects) it is because the idea of עיקר אין אוכל אוכל, but not in the second אין אוכל מטמא אוכל אוכל is in the סוף דינא is the מטמא אוכל מטמא אוכל.

The explanation of the מהרש"א may be that in the first ק"ן we want to derive that משקה cannot be מטמא אוכל מטמא אוכל מטמא אוכל. Therefore תוספות rejects this notion since we cannot rule that משקה should not be אוכל just because אוכל אוכל מטמא אוכל מטמא אוכל בה for by אוכל there is a special rule of מטמא אוכל. In this the idea of קולא אוכל מטמא אוכל מטמא אוכל מטמא אוכל, but rather as a rule.

However in the second ק"ן we wish to derive that אוכל cannot be מטמא כלים since (which can be מטמא אוכל) are not מטמא כלים so אוכל (which is not מטמא אוכל) can certainly not be מטמא כלים. The idea of אין אוכל מטמא אוכל is not what we wish to derive (as in the first ק"ו) it is (merely) used to point out that אוכל is not as strong as משקה in a certain respect. It is a קולא or a rule.

Additionally one may add; before we make the first ק", the סברא חיצונית (we assume) that משקה can be מטמא אוכל (for the פסוק states איט (יטמא - יטמא אוכל). Therefore, since the ק"ו wants to negate the סברא חיצונית, we need a strong ק"ו to accomplish this (and אוכל מטמא אוכל מטמא אוכל is too weak an argument). However in the second ק"ו, ק"ו for it מטמא כלים be מטמא כלים that אוכל ומשקה should be מטמא כלים be מטמא כלים even אוכל ומשקה אוכל מטמא אוכל אוכל מטמא אוכל אוכל ומשקה.